

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 25)
retlige og indre anliggender ministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	5. oktober 2000

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 13. oktober 2000 - dagsordenspunkt rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000 - vedlægges Justitsministeriets notat over de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

<DOCUMENT START>

Oversigt over aktuelle notater inden for Justitsministeriets og Skatteministeriets ansvarsområder, der forventes behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000.

Side:

3-8	Dagsordenspunkt 1:	Udkast til Rådets afgørelse vedrørende samarbejde mellem finansielle efterretningseenheder i medlemslandene for så vidt angår udveksling af oplysninger.
9-13	Dagsordenspunkt 2:	Udkast til rådsafgørelse om oprettelse af et sekretariat for de fælles tilsyns/ kontrolorganer vedrørende databeskyttelse, der er oprettet i henhold til konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen), konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet (CIS-konventionen) og konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (Schengen-konventionen).
14-20	Dagsordenspunkt 3:	Udkast til rammeafgørelse om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter.
21-23	Dagsordenspunkt 4:	Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af Internet-kriminalitet.
24-28	Dagsordenspunkt 5:	Udkast til rammeafgørelse om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold.
29-34	Dagsordenspunkt 6:	Udkast til konvention om forbedring af gensidig retshjælp, navnlig for så vidt angår bekæmpelse af organiseret kriminalitet,

hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold og økonomisk kriminalitet.

- 35-37 Dagsordenspunkt 7: Udkast til Rådets henstilling vedrørende Europols støttefunktion i forhold til fælles efterforskningshold oprettet af medlemsstaterne.
- 38-40 Dagsordenspunkt 8: Taskforce af europæiske politichefer.
- 41-42 Dagsordenspunkt 9: Seminar i Paris den 13. - 15. september 2000 om organiseret kriminalitet og hvidvaskning af penge.
- 43-44 Dagsordenspunkt 10: Rapport om toldaktion Money Penny.
- 45-47 Dagsordenspunkt 13: Udkast til rådsafgørelse om ændring af finansforordningen for SISNET.
- 48-50 Dagsordenspunkt 14: Forslag til budget for C.SIS (anlæg og drift) for 2001.

Vedrørende: Udkast til Rådets afgørelse vedrørende samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder i medlemslandene for så vidt angår udveksling af oplysninger.

Revideret notat. Ændringerne er markeret med kursiv.

1. Baggrund.

Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991, der i Danmark er gennemført ved lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af penge, etablerer en ordning, hvorefter visse virksomheder, såfremt der er mistanke om, at en transaktion har tilknytning til hvidvask af penge, og denne mistanke ikke kan afkræftes, skal underrette en myndighed med ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge (den finansielle efterretningsenhed). <

I Danmark er det Hvidvasksekretariatet hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, der modtager underretning om mistænkelige transaktioner. Alle medlemslande har efterhånden etableret finansielle efterretningsenheder.

Det Europæiske Råd godkendte på sit møde den 16. - 17. juni 1997 en handlingsplan for bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Ifølge handlingsplanens punkt 26, litra e), bør der blandt andet ske en forbedring af samarbejdet mellem de kontaktpunkter i medlemslandene, der er etableret med henblik på at modtage underretning om mistænkelige transaktioner i forbindelse med hvidvaskning af penge.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. - 16. oktober 1999, pkt. 54, nævnes det endvidere, at udvekslingen af oplysninger mellem landenes finansielle efterretningsenheder vedrørende mistænkelige transaktioner bør fremskyndes.

Finland har på denne baggrund under henvisning til EU-traktaten artikel 34, stk. 2, litra c), fremsat et forslag til rådsafgørelse vedrørende udveksling af oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder i medlemslandene.

Det forventes, at udkastet til Rådets afgørelse vedrørende samarbejdet mellem finansielle efterretningsenheder i medlemslandene for så vidt angår udveksling af oplysninger vil blive forelagt med henblik på vedtagelse på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000.

2. Indhold.

Retsgrundlaget for udkastet til rådsafgørelse er TEU artikel 31, jf., artikel 34.

Udkastet til rådsafgørelse forpligter i artikel 1 medlemslandene til at sikre, at landenes finansielle efterretningsenheder samarbejder om at indsamle, analysere og efterforske relevante faktuelle oplysninger, der kan være et tegn på hvidvaskning af penge. Medlemslandene skal endvidere sikre, at de finansielle efterretningsenheder enten i overensstemmelse med rådsafgørelsen eller i overensstemmelse med eksisterende eller fremtidige aftaler udveksler oplysninger. Når et medlemsland har udpeget en politimyndighed som finansiel efterretningsenhed, så kan dette land bestemme, at udvekslingen af oplysninger efter rådsafgørelsen skal ske til en politimyndighed i det modtagende medlemsland, der er udpeget til dette formål, og som er kompetent på området.

I artikel 2 defineres en finansiel efterretningsenhed som en central national enhed, der med henblik på at bekæmpe hvidvaskning af penge er ansvarlig for at modtage - og eventuelt anmode om - analysere og viderebringe finansielle oplysninger til de kompetente myndigheder vedrørende mistænkeligt udbytte fra kriminalitet. Medlemslandene skal skriftligt underrette Rådssekretariatet om, hvilken myndighed der skal anses for at være en finansiel efterretningsenhed. Denne underretning påvirker ikke de nuværende samarbejdsforbindelser mellem de finansielle efterretningsenheder.

Det følger af artikel 3, at landenes interne strukturer ikke må påvirke de finansielle efterretningsenheders opgaver.

I artikel 4 fastsættes regler for fremsættelsen og behandlingen af en anmodning om oplysninger. En anmodning skal ledsages af en kort redegørelse for de faktuelle omstændigheder i sagen samt oplysning om, til hvilket formål oplysningerne søges anvendt. En finansiell efterretningsenhed skal efter anmodning udlevere alle tilgængelige og relevante oplysninger, der er omfattet af anmodningen, uden at der er behov for en officiel retsanmodning efter de gældende aftaler og konventioner herom.

En finansiell efterretningsenhed er efter bestemmelsen ikke forpligtet til at videregive oplysninger, der i betydeligt omfang kan vanskeliggøre en strafferetlig efterforskning, som finder sted i det anmodede medlemsland. En finansiell efterretningsenhed er heller ikke forpligtet til at videregive oplysninger, hvor videregivelsen vil stå i et klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons eller den berørte medlemsstats legitime interesser, eller hvor videregivelsen på anden måde ikke ville være i overensstemmelse med væsentlige principper i national ret.

Artikel 5 opstiller betingelser for anvendelsen af de modtagne oplysninger. Det følger blandt andet af bestemmelsen, at modtagne oplysninger hovedsageligt må anvendes i forbindelse med behandling og analyse af data i den finansielle efterretningsenhed, og at den anmodede finansielle efterretningsenhed kan sætte betingelser og begrænsninger for anvendelsen af oplysninger vedrørende formål, der rækker udover behandling og analyse.

Såfremt et medlemsland ønsker at anvende oplysningerne med henblik på en strafferetlig efterforskning eller strafforfølgning, må det anmodede medlemsland ikke nægte samtykke hertil, medmindre det anmodede medlemsland kunne nægte samtykke på grundlag af national ret. Et afslag skal begrundes.

Artikel 5 indeholder desuden en bestemmelse om, at de modtagne oplysninger, i henhold til Europarådets konvention af 28. januar 1981 om databeskyttelse og under hensyntagen til Europarådets henstilling R (87) 15 af 15. september 1987 om politiets brug af personlige oplysninger, skal være beskyttet af mindst de samme bestemmelser om tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger, som dem, der gælder i henhold til den nationale lovgivning for den anmodende finansielle efterretningsenhed.

Efter artikel 6 kan de finansielle efterretningsenheder udveksle oplysninger indenfor rammerne af deres nationale lovgivning, uden at der foreligger en anmodning herom. Udveksling af oplysninger sker på de i artikel 5 nævnte betingelser.

Artikel 7 fastlægger, at medlemslandene skal tilvejebringe og blive enige om passende og beskyttede kommunikationsveje mellem de finansielle efterretningsenheder.

I artikel 8 fastlægges forholdet til Europol, idet det foreskrives, at rådsafgørelsen skal gennemføres uden indflydelse på medlemslandenes forpligtelser overfor Europol.

Artikel 9 indeholder nærmere ikrafttrædelsesbestemmelser samt overgangsordninger for anvendelsen af rådsafgørelsen fremfor visse bilaterale aftaler. Således skal medlemslandene sikre, at de er i stand til at samarbejde fuldt ud i overensstemmelse med bestemmelserne i rådsafgørelsen senest tre år efter rådsafgørelsens ikrafttrædelse. Rådet skal 4 år efter ikrafttrædelsen vurdere medlemslandenes opretholdelse af rådsafgørelsen.

3. Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet har den 12. april 2000 afgivet udtalelse om udkastet til rådsafgørelse. Europa-Parlamentet har i den forbindelse peget på behovet for at sikre samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de finansielle efterretningsenheder og Kommissionen for så vidt angår svig, bestikkelse eller andre ulovlige handlinger, der kan skade EU's finansielle interesser. Europa-Parlamentet har endvidere foreslået, at der indsættes en bestemmelse om, at medlemslandene skal sikre, at de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til et forsvar og retten til effektiv retsbeskyttelse, respekteres inden for det område, hvor udkastet til rådsafgørelse finder anvendelse. Endelig har Europa-Parlamentet foreslået, at der tilføjes en henvisning til de relevante bestemmelser i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med elektronisk databehandling og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (95/46/EF) af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

4. Høring.

Udkastet til rådsafgørelse samt et grundnotat herom er den 28. april 2000 sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for retten i Århus, Præsidenten for retten i Odense, Præsidenten for retten i Aalborg, Præsidenten for retten i Roskilde, Rigsadvokaten, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Rigspolichefen, Politidirektøren i København, Det Kriminalpræventive Råd, Erhvervsministeriet, Økonomiministeriet, Finansministeriet, Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Finansrådet, Dansk Industri, Pengeinstitutternes Betalingssystemer, LO, Dansk Handel & Service, Det Danske Handelskammer, Finansforbundet, Liberale Erhvervs Råd, Sammenslutningen af Danske Andelskasser og Det Danske Center for Menneskerettigheder.

Præsidenten for Østre Landsret, Foreningen af Politimestre i Danmark, Danmarks Nationalbank, Rigspolichefen, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Københavns Politi og PBS, har alle meddelt, at udkastet ikke giver anledning til bemærkninger, mens Præsidenten for Vestre Landsret og Den Danske Dommerforening har meddelt, at man ikke finder anledning til at udtale sig om udkastet. Politifuldmægtigforeningen har ingen specielle bemærkninger til udkastet, som foreningen anser for et nyttigt, supplerende redskab til bekæmpelse af den alvorlige, grænseoverskridende kriminalitet.

Det Danske Handelskammer har i sit høringssvar oplyst, man for tiden ikke har kommentarer.

Det Danske Center for Menneskerettigheder har i sit høringssvar bemærket, at udkastet ikke umiddelbart giver centeret anledning til bemærkninger. Centeret peger dog på, at udveksling af elektronisk registrerede data som udgangspunkt rejser visse menneskeretlige spørgsmål i relation til beskyttelsen af personlige oplysninger, som er reguleret nærmere i Europarådets Datakonvention fra 1981. Særlig konventionens artikel 12 om "transborder data flows" synes efter centerets opfattelse relevant i forbindelse med udveksling af oplysninger mellem europæiske finansielle efterretningsenheder. I høringssvaret anfører centeret, at det umiddelbart lader til, at der i artikel 5 og til dels artikel 6 i udkastet til Rådets afgørelse er taget højde herfor, men at centeret ikke har haft mulighed for at foretage en tilbundsgående undersøgelse heraf.

Finansforbundet har i sit høringssvar fremhævet behovet for også i et europæisk perspektiv at sikre, at hvidvaskberetninger fra de finansielle institutioner m.v. behandles med fortrolighed af de implicerede efterretningsenheder. Finansforbundet hæfter sig derfor specielt ved artikel 5 i udkastet til Rådets afgørelse, der opstiller betingelser for anvendelsen af modtagne oplysninger. Efter Finansforbundets opfattelse ses udkastet til Rådets afgørelse således at give mulighed for, at hensynet til fortrolighed kan tilgodeses.

Advokatrådet har i sit høringssvar bemærket, at udkastet til rådsafgørelse ikke giver anledning til bemærkninger, idet det forudsættes, at udvekslingen af oplysninger mellem efterretningsenhederne finder sted inden for den gældende regulering om udveksling af personlige oplysninger mellem offentlige myndigheder. Advokatrådet har endvidere henledt opmærksomheden på forhandlingerne om ændring af direktivet om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet har i sit høringssvar bemærket, at statsadvokaturen finder det hensigtsmæssigt, at der udarbejdes regler om informationsudveksling mellem finansielle efterretningsenheder, da det i praksis har givet visse problemer, at nogle finansielle efterretningsenheder er etableret i administrativt regi.

Statsadvokaturen finder det mest hensigtsmæssigt, at alle oplysninger ville kunne anvendes i den strafferetlige efterforskning uden forudgående samtykke fra den finansielle efterretningsenhed, der videregiver oplysningerne. Statsadvokaturen går dog ud fra, at denne praksis kan opretholdes mellem ikke-administrative finansielle efterretningsenheder på basis af det hidtige samarbejde. Statsadvokaturen anfører endeligt, at man går ud fra, at statsadvokaturens samarbejde med Informationscentralen, der er placeret i statsadvokaturen, ikke forhindres ved udkastets artikel 5, stk. 3 om tilgængelighed.

Rigsadvokaten har i sit høringssvar oplyst, at han er gjort bekendt med høringssvaret fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, og at han ikke har yderligere bemærkninger til udkastet til Rådets afgørelse.

Dommerfuldmægtigforeningen har meddelt, at foreningen ikke har bemærkninger til forslaget.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

6. Subsidiaritetsprincippet.

Udkastet til rådsafgørelse ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Udkastet til rådsafgørelse har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser. Udkastet har i øvrigt ikke statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen blev forud for rådsmødet den 29. maj 2000 forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering. Et aktuelt notat om sagen blev oversendt den 17. maj 2000 til Retsudvalget og den 18. maj 2000 til Europaudvalget. Udkastet til rådsafgørelse er tillige med et grund notat herom samt en liste over hørte myndigheder oversendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg den 11. april 2000.

Sagen blev endvidere forud for rådsmødet den 28. september 2000 forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering. Et aktuelt notat om sagen blev fremsendt den 14. september 2000.

Vedrørende: Udkast til rådsafgørelse om oprettelse af et sekretariat for de fælles tilsyns/ kontrolorganer vedrørende databeskyttelse, der er oprettet i henhold til konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen), konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet (CIS-konventionen) og konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen om gradvis ophævelse af kontrolle n ved de fælles grænser (Schengen-konventionen).

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund.

Europol-konventionen, Schengen-konventionen og CIS-konventionen (konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet) indeholder bestemmelser om oprettelse af fælles tilsyns/ kontrolorganer, der har til opgave at påse, at disse konventioners bestemmelser om databeskyttelse gennemføres og anvendes korrekt.

Den fælles kontrolinstans i henhold til Europol-konventionen består af et sekretariat, hvis opgaver er fastsat i forretningsordenen for den fælles kontrolinstans. Omkostninger forbundet med sekretariatets virksomhed afholdes over Europolis budget.

Den fælles tilsynsmyndighed i henhold til CIS-konventionen har endnu ikke påbegyndt sit virke, eftersom CIS-konventionen fortsat ikke er trådt i kraft. CIS-konventionen vil dog blive bragt i midlertidig anvendelse mellem de otte lande, der på nuværende tidspunkt har ratificeret konventionen, herunder Danmark, fra den 1. november 2000.

I forbindelse med Schengen-samarbejdets integration i Den Europæiske Union er det ved Rådets afgørelse 1999/438/EF af 20. maj 1999 om den fælles tilsynsmyndighed i henhold til Schengen-konventionen bestemt, at Generalsekretariatet for Rådet indtil videre varetager sekretariatsfunktionen for den fælles tilsynsmyndighed etableret i henhold til Schengen-konventionen, og at sekretariatet står til rådighed for formanden for den fælles tilsynsmyndighed.

Oprettelse af et fælles, uafhængigt sekretariat for de nævnte organer vil kunne sikre øget effektivitet, ligesom det vil kunne nedbringe omkostningerne for de fælles tilsyns/kontrolorganer.

Portugal har på den baggrund under henvisning til EU-traktatens artikel 30 og artikel 2 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union fremsat et forslag til rådsafgørelse om oprettelse af et sekretariat for de fælles tilsyns/kontrolorganer vedrørende databeskyttelse i henhold til Europol-konventionen, Schengen-konventionen og CIS-konventionen.

Forslaget er offentliggjort i EF-Tidende C 141/20 af 19. maj 2000, ligesom forslaget er forelagt for Europa-Parlamentet til udtalelse.

Forslaget forventes behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000 med henblik på vedtagelse.

2. Indhold.

Forslagets artikel 1 indebærer, at der oprettes et sekretariat for de fælles tilsyns/kontrolorganer i henhold til Europol-konventionen, Schengen-konventionen og CIS-konventionen. Sekretariatet udfører de opgaver, der påhviler sekretariaterne for de fælles tilsyns/kontrolorganer i medfør af disse organers forretningsorden.

Artikel 2 indeholder regler for ledelsen af databeskyttelsessekretariatet. Sekretariatet ledes af en databeskyttelsessekretær, hvis uafhængighed i udførelsen af opgaverne er sikret, således at han udelukkende modtager instruktioner fra tilsyns/kontrolorganerne og formændene for disse organer. Databeskyttelsessekretæren udnævnes og afskediges af Rådets vicegeneralsekretær på forslag af de fælles tilsyns/kontrolorganer. Databeskyttelsessekretæren udnævnes for en periode på to år med mulighed for genudnævnelse og er for så vidt angår ansættelsesvilkår undergivet de regler, der gælder for midlertidigt ansatte i De Europæiske Fællesskaber. Lønklasse og løntrin fastsættes efter de regler, der finder anvendelse på tjenestemænd og øvrige ansatte i Generalsekretariatet for Rådet.

Artikel 3 fastsætter regler for sekretariatets personale. Databeskyttelsessekretæren tildeles det fornødne personale, der ved udførelsen af sine opgaver udelukkende undergivet instruktioner fra databeskyttelsessekretæren og de fælles tilsyns/kontrolorganer. Personalet er bortset herfra undergivet reglerne for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.

Ifølge artikel 4 stiller Generalsekretariatet for Rådet de nødvendige kontorer og udstyr til rådighed for databeskyttelsessekretariatet, ligesom der stilles faciliteter til rådighed i Rådets bygninger med henblik på afholdelse af møder i de fælles tilsyns/kontrolorganer.

Artikel 5 indeholder regler om finansiering. Det fremgår heraf, at databeskyttelsessekretariatets generelle administrative omkostninger, herunder navnlig udstyr, vederlag, tillæg og andre personaleomkostninger, afholdes over Rådets budget. Omkostninger, der er forbundet med afholdelse af møder, herunder navnlig de delegeredes rejseudgifter samt udgifter til tolkning og oversættelse, afholdes af Rådet for så vidt angår møder vedrørende Schengen-samarbejdet og møder vedrørende CIS-konventionen. Tilsvarende omkostninger forbundet med møder vedrørende Europol-konventionen afholdes af Europol. Såfremt en person på samme tjenesterejse både deltager i et møde vedrørende Europol-konventionen og et møde vedrørende enten Schengen-samarbejdet eller CIS-konventionen, afholdes vedkommendes rejseudgifter af Europol.

Rådsafgørelsen træder i henhold til artikel 6 i kraft dagen efter Rådets vedtagelse og finder anvendelse fra den 1. september 2001. Fra samme dato ophæves Rådets afgørelse 1999/438/EF af 20. maj 1999 om den fælles tilsynsmyndighed i henhold til Schengen-konventionen.

3. Europa-Parlamentet.

Forslaget er i maj måned 2000 forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

Europa-Parlamentet har den 21. september 2000 afgivet udtalelse vedrørende forslaget til rådsafgørelse. Europa-Parlamentet har i den forbindelse fremsat en række ændringsforslag og i øvrigt støttet forslaget til rådsafgørelse. Europa-Parlamentets ændringsforslag vedrører bl.a. databeskyttelsessekretærens udnævnelse, ansættelsesvilkår og afskedigelse samt tavshedspligten for de ansatte i databeskyttelsessekretariatet. Herudover bør udgifterne til databeskyttelsessekretariatet efter Europa-Parlamentets opfattelse afholdes over en særlig post i Fællesskabets budget, fremfor over Rådets budget.

Rådet har endnu ikke haft lejlighed til at tage stilling til Europa-Parlamentets ændringsforslag.

4. Høring.

Forslaget er sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Rigsadvokaten, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Datatilsynet, Advokatrådet, Amnesty International, Dansk Told- og Skatteforbund, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Landsforeningen HK Politiet, Politiforbundet i Danmark og Politifuldmægtigforeningen.

Rigsadvokaten, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Advokatrådet, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politiforbundet i Danmark **har oplyst, at de ikke har bemærkninger til forslaget.**

Datatilsynet har bemærket, at tilsynet lægger afgørende vægt på, at det fælles sekretariat for de tre tilsyns/kontrolorganer sikres størst mulig uafhængighed. Datatilsynet kan tilslutte sig en vedtagelse af forslaget med de ændringer, der er opnået

enighed om med henblik på at sikre det fælles sekretariat størst mulig uafhængighed i forbindelse med forslagens behandling i den relevante arbejdsgruppe under Rådet.

5. Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

Forslaget til rådsafgørelse har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

6. Subsidiaritetsprincippet.

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Bestemmelserne i Europol-konventionen, herunder bestemmelsen i artikel 24 om oprettelse af en fælles kontrolinstans, er gennemført i dansk ret ved lov nr. 415 af 10. juni 1997, der er sat i kraft ved bekendtgørelse med virkning fra den 1. juli 1999. Datatilsynet, der er udpeget som national kontrolinstans efter konventionens artikel 23, deltager som dansk repræsentant i den fælles kontrolinstans.

Bestemmelserne i Schengen-konventionen om Schengen-informationssystemet, herunder bestemmelsen i artikel 115 om oprettelse af en fælles tilsynsmyndighed, er gennemført i dansk ret ved § 2 i lov nr. 418 af 10. juni 1997. Loven vil blive sat i kraft af justitsministeren ved bekendtgørelse i forbindelse med Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde. Datatilsynet, der er udpeget som national tilsynsmyndighed efter konventionens artikel 114 og 128, deltag er indtil videre som observatør i den fælles tilsynsmyndighed. Datatilsynet indtræder som dansk repræsentant i den fælles tilsynsmyndighed i forbindelse med Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde.

Danmark har den 1. august 1996 ratificeret konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet, der i artikel 18 indeholder en bestemmelse om oprettelse af en fælles tilsynsmyndighed. Konventionen, der træder i kraft, når den er ratificeret af otte medlemslande, er indtil videre ratificeret af syv lande. Gennemførelse af konventionen i dansk ret skønnes ikke at kræve lovændring.

Forslaget om oprettelse af et fælles sekretariat har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

For så vidt angår de statsfinansielle konsekvenser bemærkes, at udgifterne til et det fælles sekretariat vil blive afholdt over Rådets budget. Etableringen af et fælles sekretariat må i øvrigt forventes at medføre en reduktion i Europols nuværende udgifter til sekretariatsopgaverne i forbindelse med den fælles kontrolinstans i henhold til Europol-konventionen. Europols budget finansieres ved bidrag fra medlemslandene.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Forslaget er tillige med et grundnotat herom oversendt til Folketingets Retsudvalg den 18. juli 2000 og til Folketingets Europaudvalg den 20. juli 2000.

Forslaget blev forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. september 2000 forelagt for Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg til orientering. Et aktuelt notat om sagen blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg den 14. september 2000.

-

Vedrørende: Udkast til rammeafgørelse om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter.

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund

Den 28. april 1997 vedtog Rådet en handlingsplan til bekæmpelse af organiseret kriminalitet (97/C 251/01). I handlingsplanen peges der bl.a. på behovet for en styrket indsats med henblik på bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med betalingsinstrumenter, herunder elektroniske betalingsinstrumenter.

Kommissionen afgav den 1. juli 1998 en meddelelse med titlen "Rammer for en aktion vedrørende bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter" (KOM(1998) 395). Meddelelsen indeholdt Kommissionens overvejelser samt et udkast til en fælles aktion om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter.

Den 3. december 1998 vedtog Rådet en handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres (1999/C 19/01). Af handlingsplanen fremgår bl.a., at muligheden for at foretage en lovgivningsmæssig tilnærmelse på bl.a. området for svig og forfalskning af andre betalingsmidler end kontanter skal undersøges.

Den 29. april 1999 traf Rådet afgørelse om at udvide Europols mandat til også at omfatte forfalskning af penge og betalingsmidler.

Efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 kan Rådet ikke længere vedtage retsakter i form af fælles aktioner. Rådet kan imidlertid vedtage rammeafgørelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. På den baggrund fremsatte Kommissionen den 14. september 1999 et forslag til rammeafgørelse om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter (KOM(1999) 438). Kommissionens forslag til rammeafgørelse er baseret på det udkast til en fælles aktion, som var indeholdt i Kommissionens meddelelse af 1. juli 1998.

Udkastet til rammeafgørelse forventes drøftet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000 med henblik på en endelig fastlæggelse af indholdet.

2. Indhold

Af udkastet til rammeafgørelse fremgår det, at baggrunden for rammeafgørelsen er et ønske om at sikre, at svig og forfalskning af andre former for betalingsmidler end kontanter er strafbart i alle medlemsstaterne.

Udkastets artikel 1 indeholder nærmere definitioner af de i rammeafgørelsen anvendte begreber.

Det fremgår heraf, at andre former for fysiske betalingsinstrumenter end kontanter blandt andet omfatter kreditkort, eurocheckkort, andre kort, der er udstedt af finansieringsinstitutter, rejsechecks, eurochecks, andre checks og veksler, som er beskyttet mod efterligning eller uberettiget brug, f.eks. i kraft af udformning, kodning eller underskrift.

I udkastets artikler 2, 3 og 4 opregnes de handlinger, som medlemsstaterne efter rammeafgørelsen forpligter sig til at sikre er strafbare efter deres nationale lovgivning.

Medlemsstaterne forpligter sig således efter udkastets artikel 2 til at sikre, at tyveri eller anden uretmæssig tilegnelse af fysiske betalingsinstrumenter er strafbart, ligesom medlemsstaterne forpligter sig til at sikre, at forfalskning eller efterligning af fysiske betalingsinstrumenter med henblik på svigagtig brug heraf er strafbart.

Herudover forpligter medlemsstaterne sig til at sikre, at bl.a. modtagelse, opnåelse, salg, transport eller overdragelse til andre af f.eks. stjålne eller forfalskede fysiske betalingsinstrumenter er strafbart, når det sker med henblik på svigagtig brug af disse. Endelig forpligter medlemsstaterne sig til at sikre, at svigagtig brug af f.eks. stjålne eller forfalskede fysiske betalingsinstrumenter er strafbart.

Det følger af udkastets artikel 3, at medlemsstaterne skal sikre, at forskellige former for retsstridige indgreb med henblik på økonomisk vinding i databehandlingen af en betalingstransaktion, som påvirker resultatet af databehandlingen og derved forvolder økonomiske tab for andre, er strafbart.

Herudover forpligter medlemsstaterne sig efter udkastets artikel 4 til at sikre, at bl.a. bedragerisk fremstilling, modtagelse, salg og besiddelse af apparatur, der er særligt beregnet til, forfalskning eller efterligning af fysiske betalingsinstrumenter eller til de ovennævnte former for databedrageri, er strafbart.

Efter udkastets artikel 5 forpligter medlemsstaterne sig til at sikre, at også medvirken til og forsøg på visse af ovennævnte handlinger er strafbart.

Ifølge udkastets artikel 6 skal medlemsstaterne tage de nødvendige skridt for at sikre, at ovennævnte handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder i form af frihedsstraf, der kan medføre udlevering.

Udkastets artikel 7 indeholder nærmere regler for juridiske personers strafansvar. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan gøres ansvarlige med hensyn til de handlinger, der er beskrevet i rammeafgørelsen, i det omfang handlingerne er begået for at skaffe den juridiske person vinding og er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person.

Endvidere forpligtes medlemsstaterne efter bestemmelsen til at sikre, at juridiske personer også kan straffes i tilfælde, hvor f.eks. utilstrækkelig kontrol eller tilsyn fra den juridiske persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de nævnte lovovertrædelser.

Ifølge udkastets artikel 8 er medlemsstaterne forpligtede til at sikre, at der overfor juridiske personer kan iværksættes sanktioner, der er effektive proportionelle og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller andre sanktioner som f.eks. udelukkelse fra offentlige ydelser og tilskud og forbud mod at udøve kommerciel virksomhed.

Udkastets artikel 9 indeholder bestemmelser om straffemyndighed. Hver medlemsstat skal således sikre, at den har straffemyndighed, når lovovertrædelser helt eller delvis er begået på dens territorium. Efter denne bestemmelse kan en medlemsstat endvidere vælge at lade sin straffemyndighed omfatte tilfælde, hvor gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat, eller hvor lovovertrædelser er begået til fordel for en juridisk person, som har sit hjemsted på den pågældende medlemsstats område.

Udkastets artikel 10 indeholder bestemmelser om udlevering og retsforfølgning. Af bestemmelsen fremgår bl.a., at en medlemsstat, som i henhold til sin lovgivning ikke udleverer egne statsborgere, skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de lovovertrædelser, der er opregnet i udkastet til rammeafgørelse, når disse lovovertrædelser begås af medlemsstatens egne statsborgere uden for dens område.

Efter udkastets artikel 11 skal medlemsstaterne - i overensstemmelse med gældende konventioner mv. - yde hinanden gensidig bistand i forbindelse med retsforfølgning af de lovovertrædelser, der er opregnet i udkastet til rammeafgørelse. Endvidere skal medlemsstaterne, når flere medlemsstater har straffemyndighed, samordne deres indsats, således at der foretages en effektiv strafforfølgning.

Efter udkastets artikel 12 skal medlemsstaterne senest den 30. juni 2002 have gennemført de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde de forpligtelser, der følger af rammeafgørelsen. Rådet skal senest den 1. oktober 2002, på baggrund af indberetninger fra medlemsstaterne om de gennemførte foranstaltninger og på baggrund af en rapport udfærdiget af Kommissionen, foretage en vurdering af, i hvilken udstrækning medlemsstaterne har gennemført de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde de forpligtelser, som følger af rammeafgørelsen.

Endelig fremgår det af udkastets artikel 13, at rammeafgørelsen træder i kraft samme dag, som den bliver offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

3. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har den 5. juli 2000 afgivet udtalelse vedrørende udkastet til rammeafgørelse. Europa-Parlamentet har i den forbindelse godkendt udkastet til rammeafgørelse.

4. Høring

Udkastet til rammeafgørelse har været sendt i høring hos:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret og for retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Det Kriminalpræventive Råd, Erhvervsministeriet, Økonomiministeriet, Forskningsministeriet, Statsministeriet, Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet, Advokatrådet, Finansrådet, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, Dansk Industri, Pengeinstitutternes Betalingssystemer, Oliebranchens Fælles Repræsentation, HORESTA, Danske Andelskasser, Danske Entreprenører, Landsforeningen Loyal Handel, Landsorganisationen i Danmark, Dansk Dataforeningen, Dansk Handel & Service, Dansk Postordre Forening, Det Danske Handelskammer, Finansforbundet, IT Brancheforeningen, Liberale Erhvervs Råd, Sammenslutningen af Danske Andelskasser, Eurocard Danmark, American Express, Diners Club Danmark, Værdipapircentralen samt FUTOP Clearingcentralen A/S.

En lang række af de hørte myndigheder og organisationer har ikke afgivet høringssvar om udkastet til rammeafgørelse.

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Foreningen af Politimestre i Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Forbrugerrådet, Værdipapircentralen, Landsorganisationen i Danmark, Det Kriminalpræventive Råd og Liberale Erhvervs Råd har ingen bemærkninger til udkastet til rammeafgørelse.

A. Generelt

Det Danske Handelskammer og Finansforbundet har tilkendegivet, at man er positivt indstillet over for intentionerne bag udkastet til rammeafgørelse, og at der er behov for instrumenter, der på tværs af landegrænserne kan dæmme op for svig og forfalskninger ved anvendelse af betalingskort og elektroniske betalingsmidler. Også Finansrådet har støttet formålet med forslaget, idet svig mv. i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter efter Finansrådets opfattelse bør straffes på lige fod med de tilsvarende former for kriminalitet.

B. Strafansvar for juridiske personer

Den Danske Dommerforening, Københavns Byret, Rigsadvokaten, Advokatrådet og Politidirektøren i København har peget på, at gennemførelse af de foreslåede bestemmelser om strafansvar for juridiske personer, der begår de i udkastet til rammeafgørelse opregnede lovovertrædelser, vil kræve ændring af straffeloven, idet straffeloven ikke indeholder hjemmel til at straffe juridiske personer for bl.a. tyveri og be drageri.

C. Samarbejde med offentlige og private myndigheder og organisationer

[Denne bestemmelse er blevet slettet som resultat af forhandlingerne]

For så vidt angår den foreslåede bestemmelse om samarbejde mellem offentlige og private myndigheder og organisationer har Rigsadvokaten peget på, at gennemførelse af bestemmelsen vil kræve særskilt lovhjemmel, mens Rigspolitichefen har oplyst, at det ud fra en politifaglig synsvinkel kan støttes, at det sikres, at offentlige og private myndigheder og organer, som står for kontrollen med betalingssystemer, underretter politiet, når der foreligger mistanke om, at en lovovertrædelse ved brug af andre betalingsmidler end kontanter har fundet sted. Rigspolitichefen har samtidig bemærket, at en eventuel underretningspligt vil medføre et større ressourceforbrug for de retshåndhævende myndigheder.

Danmarks Nationalbank har anført, at rækkevidden af bestemmelsen ikke forekommer klar. Det er ikke i forslaget eller i bemærkningerne til forslaget angivet, hvorledes "betalingssystemer" eller "forvaltning, overvågning og tilsyn" skal forstås. Danmarks Nationalbank har peget på, at der ikke inden for EU er harmoniserede regler for betalingssystemer eller tilsyn med betalingssystemer, og at EU-landenes infrastruktur for så vidt angår betalingsformidling er meget forskellig, hvorfor der må være stor fleksibilitet i gennemførelsen af bestemmelsen.

Nationalbanken har endvidere peget på, at bestemmelsen efter sin ordlyd vil omfatte Nationalbankens engrosbetalingssystem og eventuelt Nationalbankens virksomhed i forbindelse med afvikling af betalinger i andre betalingssystemer. Nationalbanken lægger i den forbindelse stor vægt på, at bestemmelsen ikke forpligter Nationalbanken til at føre anden kontrol med hver betaling i systemet, end hvad der følger af formålet med engros- eller afviklingssystemerne.

Advokatrådet har bemærket, at bestemmelsen indeholder en hensigtserklæring om samarbejde mellem offentlige og private myndigheder og organer vedrørende overvågning og tilsyn med betalingssystemerne og samarbejde med de myndigheder, der har ansvaret for efterforskningen og forfølgningen af lovovertrædelser omfattet af rammeafgørelsen, ligesom bestemmelsen indeholder en informationspligt relevante myndigheder imellem. Advokatrådet angiver at kunne tilslutte sig de principielle betragtninger i disse hensigtserklæringer.

D. Andet

Finansrådet har i sit hørings svar anført, at det er vanskeligt at se, hvorvidt svigagtig adfærd udvist af eksempelvis en medarbejder i et pengeinstitut, der er autoriseret til at anvende interne systemer, men som anvender disse på en svigagtig måde, er omfattet. Finansrådet har i den forbindelse tilkendegivet, at en sådan uberettiget intern anvendelse principielt kan sidestilles med en hackers svigefulde adfærd og bør være indeholdt i adfærdsbeskrivelsen.

5. Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

6. Subsidiaritetsprincippet

Udkastet til rammeafgørelse ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

De strafbare handlinger, der opregnes i udkastet til rammeafgørelse må - blandt andet i lyset af straffelovens § 21 og § 23 om forsøg og medvirken - anses for omfattet af navnlig straffelovens § 170 om dokumentfalsk, § 276 om tyveri, § 279 om bedrageri og § 279 a om databedrageri.

Bestemmelserne om straffemyndighed må anses for omfattet af straffelovens §§ 6-8.

Bestemmelserne om strafansvar for juridiske personer vil forudsætte en ændring af straffeloven, der i dag ikke indeholder bestemmelser om strafansvar for juridiske personer i forhold til de handlinger, der er omfattet af rammeafgørelsen. Danmarks medvirken til rammeafgørelser, der kræver ændring af dansk lovgivning, forudsætter Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1.

Udkastet til rammeafgørelse skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Udkastet til rammeafgørelse om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter har været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 29. maj 2000. Aktuelt notat blev oversendt til Folketingets Retsudvalg den 17. maj 2000 og til Folketingets Europaudvalg den 18. maj 2000.

Vedrørende: Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af Internet-kriminalitet.

Nyt notat.

1. Baggrund.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. - 16. oktober 1999 anføres det, at der som led i det strafferetlige samarbejde mellem EU-landene bl.a. bør fokuseres på bekæmpelse af højteknologikriminalitet.

I EU's strategi for forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, der blev vedtaget af Rådet den 27. marts 2000, anføres det, at Rådet, i det omfang det er nødvendigt, bør vedtage instrumenter med henblik på en tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning vedrørende bl.a. Internet-kriminalitet. Det anføres endvidere, at Rådet i samarbejde med Kommissionen, og under hensyntagen til relevante regler om databeskyttelse, skal behandle spørgsmålet om hvidvaskning af penge ved brug af Internettet.

Bekæmpelsen af Internet-kriminalitet blev i øvrigt drøftet på det uformelle justits- og indenrigsministermøde i Marseille den 28. - 29. juli 2000, hvor flere ministre gav udtryk for, at det i tilknytning til Europarådets konvention om Internet-kriminalitet, som forventes færdigforhandlet inden årets udgang, bør overvejes at tage skridt til at iværksætte

supplerende foranstaltninger blandt EU-landene. Det blev endvidere oplyst, at Kommissionen i løbet af efteråret vil afgive en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om bekæmpelsen af IT-kriminalitet.

Kommissionen har afholdt fem uformelle ekspertmøder vedrørende bekæmpelse af computerrelateret kriminalitet med deltagelse af eksperter fra medlemslandene og erhvervslivet med henblik på at drøfte mulige EU-tiltag på området.

På denne baggrund vil Kommissionen udarbejde en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om bekæmpelse af Internet-kriminalitet. Meddelelsen er endnu ikke modtaget.

Det forventes, at Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000 vil præsentere Kommissionens meddelelse om bekæmpelse af Internet-kriminalitet.

2. Indhold.

På baggrund af drøftelserne under de nævnte ekspertmøder forventes Kommissionens meddelelse bl.a. at indeholde forslag til initiativer indenfor følgende områder:

- Undersøgelse af behovet for fælles definitioner vedrørende ulovligt materiale på Internettet med henblik på at supplere Rådets afgørelse om bekæmpelse af børneporno af 28. maj 2000 og Europarådets konvention om Internet-kriminalitet, der er under forhandling.

- Uddannelsestiltag for efterforskere samt dommere og anklagere.

- Oprettelsen af døgnbetjente kontaktpunkter bestående af personer med særlig sagkundskab indenfor IT- og Internetkriminalitet.

- Metoder til at forbedre udvekslingen af informationer mellem fagfolk på området, herunder juridiske eksperter, dommere og advokater.

- Initiativer med henblik på at udvikle en bedre dialog mellem myndigheder og Internetudbydere for bl.a. at drøfte spørgsmål om lagring af "log on" oplysninger og anonymitet ved brug af Internettet og udarbejdelse af standardformularer til brug for politiets indhentelse af oplysninger hos Internet-udbydere.

3. Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet har endnu ikke modtaget Kommissionens meddelelse.

4. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

5. Subsidiaritetsprincippet.

Kommissionens meddelelse er endnu ikke modtaget, hvorfor det indtil videre ikke er muligt at foretage en vurdering af forholdet til subsidiaritetsprincippet.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Kommissionens meddelelse vil ikke i sig selv have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Meddelelsen vil imidlertid kunne indeholde forslag om initiativer, der ved en eventuel vedtagelse og gennemførelse vil kunne have lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Udkast til rammeafgørelse om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold.

1. Baggrund

EU-landene har alle, med undtagelse af Luxembourg, ratificeret Europarådets konvention fra 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold.

Den 3. december 1998 vedtog Rådet en fælles aktion (98/699/RIA) vedrørende hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold.

Den fælles aktion, der især har til formål at lette identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation, indebærer, at medlemsstaterne vil skulle anvende Europarådets konvention fra 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold ensartet, således at hvidvaskning af udbyttet fra alvorlige lovovertrædelser bliver kriminaliseret.

Det fremgår af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15- 16. oktober 1999, at der som led i det strafferetlige samarbejde mellem EU-landene bl.a. vil skulle lægges vægt på bekæmpelse af økonomisk kriminalitet, herunder hvidvaskning af penge.

Under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere har det franske formandskab den 30. juni 2000 fremsat et initiativ med henblik på Rådets vedtagelse af en rammeafgørelse om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold.

Udkastet til rammeafgørelse er i det væsentligste identisk med den ovennævnte fælles aktion fra 1998, idet der dog på enkelte punkter lægges op til ændringer, der ikke alene er af redaktionel karakter.

Baggrunden for det franske initiativ er - udover konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15.- 16. oktober 1999 - et ønske om efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden at ændre den retlige karakter af den fælles aktion fra 1998, således at der i stedet bliver tale om en rammeafgørelse.

Udkastet til rammeafgørelse forventes forelagt på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000 med henblik på at opnå politisk enighed herom.

2. Indhold

Retsgrundlaget for udkastet til rammeafgørelse er TEU artikel 31, litra a), c) og e), og artikel 34, stk. 2, litra b).

Af udkastets artikel 1, litra a), fremgår det, at medlemsstaterne skal sikre, at der ikke tages eller opretholdes forbehold med hensyn til artikel 2 (konfiskation) i Europarådets konvention fra 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold, for så vidt lovovertrædelser kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning i mere end ét år.

Det fremgår af udkastets artikel 1, litra b), at medlemsstaterne skal sikre, at der ikke tages eller opretholdes forbehold med hensyn til artikel 6 (hvidvask) i ovennævnte konvention for så vidt angår alvorlige lovovertrædelser. Sådanne lovovertrædelser bør efter udkastet til rammeafgørelse under alle omstændigheder indbefatte lovovertrædelser, som kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning i mere end ét år.

Artikel 1 i udkastet til rammeafgørelse adskiller sig fra den tilsvarende bestemmelse i den fælles aktion fra 1998 derved, at der ikke er mulighed for at opretholde forbehold med hensyn til konfiskation af udbytte af strafbare overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivning.

Ifølge artikel 2 i udkastet til rammeafgørelse skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at lovovertrædelser i henhold til ovennævnte konventions artikel 6, stk. 1, litra a) og b), og rammeafgørelsens artikel 1, litra b) (hvidvask) er undergivet en strafferamme på mindst 5 års fængsel. Denne bestemmelse er en nyskabelse i forhold til den fælles aktion fra 1998.

Efter artikel 3 i udkastet til rammeafgørelse skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres lovgivning vedrørende konfiskation af udbytte fra strafbart forhold gør det muligt at foretage konfiskation af formuegoder af en værdi, der svarer til dette udbytte, også i forbindelse med retssager, der iværksættes efter anmodning fra en anden medlemsstat. Efter denne bestemmelse skal medlemsstaterne ikke kunne udelukke konfiskation af formuegoder, hvis værdien af udbyttet af lovovertrædelser er mindre end 4.000 euro.

Det følger af artikel 4 i udkastet til rammeafgørelse, at medlemsstaterne skal sikre, at alle anmodninger fra andre EU-lande om bistand med henblik på identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af aktiver behandles på samme måde som tilsvarende skridt i forbindelse med nationale sager, mens artikel 5 i udkastet til rammeafgørelse vedrører ophævelse af en række artikler i den f&a eliggilles aktion fra 1998, som vil blive afløst af rammeafgørelsens bestemmelser.

Af udkastets artikel 6 fremgår det, at medlemsstaterne inden den 31. december 2002 skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme rammeafgørelsen, og endelig fremgår det af artikel 7 i udkastet til rammeafgørelse, at rammeafgørelsen træder i kraft på dagen for offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

3. Europa-Parlamentet

Udkastet til rammeafgørelse er forelagt for Europa-Parlamentet, der imidlertid endnu ikke har afgivet udtalelse vedrørende forslaget.

4. Høring

Udkastet til rammeafgørelse er sendt i høring hos Advokatrådet, Amnesty International, Dansk Told- og Skatteforbund, Datatilsynet, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Indenrigsministeriet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Landsklubben HK Politiet, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politimesterforeningen i Danmark, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Skatteministeriet, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Statsministeriet, Sundhedsministeriet, Udenrigsministeriet og Præsidenterne for Højesteret, Vestre og Østre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde.

Der er endnu ikke modtaget høringssvar vedrørende udkastet til rammeafgørelse.

5. Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde

Udkastet til rammeafgørelse har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

6. Subsidiaritetsprincippet

Udkastet til rammeafgørelse ses ikke i sin nuværende udformning at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Danmark har den 19. november 1996 ratificeret Europarådets konvention af 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold. Danmark har i forbindelse med ratifikationen afgivet en række erklæringer. Danmark har således bl.a. i henhold til konventionens artikel 6, stk. 4, afgivet en erklæring, hvorefter artikel 6, stk. 1, der indeholder en forpligtelse til at kriminalisere hvidvask uanset arten af førforbrydelsen, alene finder anvendelse på de i straffelovens § 191 a og § 284 angivne førforbrydelser.

Efter straffelovens § 191 a straffes den, som modtager eller skaffer sig eller andre del i en vinding, der er erhvervet ved en overtrædelse af § 191 (narkotikahandel), samt den, som ved opbevaring, transport, hjælp til afhændelse eller på lignende måde virker til at sikre en anden udbyttet af en sådan overtrædelse, med fængsel indtil 6 år.

Efter straffelovens § 284 straffes den, som modtager eller skaffer sig eller andre del i en ved tyveri, ulovlig omgang med hittegods, underslæb, bedrageri, databedrageri, mandatsvig, afpresning, skyldnersvig, røveri, overtrædelse af § 289, 2. pkt. (grov moms- og skattesvig), eller § 289 a (grov EU-svig), erhvervet vinding samt den som ved fordølgelse, hjælp til afhændelse eller på lignende måde virker til at sikre en anden udbyttet af en sådan forbrydelse, for hæleri.

En vedtagelse af udkastet til rammeafgørelse vil forpligte Danmark til at ændre straffelovens hæleribestemmelser således, at hæleri i forhold til udbyttet af samtlige strafbare handlinger, som kan medføre fængsel i mere end 1 år, er strafbart. Det bemærkes i den forbindelse, at der allerede i den fælles aktion fra 1998 er bestemmelser, som lægger op til en sådan ændring af straffeloven.

For så vidt angår spørgsmålet om fastsættelse af et minimumskrav til strafferammen for hæleri på 4 års fængsel, skønnes denne bestemmelse ikke at nødvendiggøre lovændringer, idet narkotikahæleri efter straffelovens § 191 a straffes med indtil 6 år fængsel, og idet straffen for hæleri efter straffelovens § 284, i medfør af straffelovens § 286, stk. 3, når forbrydelsen er af særlig grov beskaffenhed, eller når et større antal forbrydelser er begået, kan stige til fængsel i indtil 6 år.

Udkastet til rammeafgørelse skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg

Udkastet til rammeafgørelse er tillige med et grundnotat om sagen oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Udkast til konvention om forbedring af gensidig retshjælp, navnlig for så vidt angår bekæmpelse af organiseret kriminalitet, hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold og økonomisk kriminalitet.

Nyt notat.

1. Baggrund

Anmodninger mellem EU-landene om gensidig retshjælp i straffesager fremsættes i dag hovedsagelig på grundlag af Europarådets konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager samt den tilhørende tillægsprotokol af 17. marts 1978.

Herudover indeholder Schengen-konventionen særlige bestemmelser om fremsættelse af retsanmodninger i forholdet mellem Schengen-landene, ligesom den gensidige retshjælp i straffesager i forholdet mellem de nordiske lande er reguleret i den nordiske overenskomst af 26. april 1974 om gensidig retshjælp. Schengen-konventionen er endnu ikke bragt i anvendelse i forhold til Danmark.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 29. maj 2000 vedtog EU-landene en konvention om gensidig retshjælp i straffesager, der supplerer Europarådets konvention og bestemmelserne om gensidig retshjælp i straffesager i Schengen-konventionen. Formålet med EU-retshjælps-konventionen er at styrke det retlige samarbejde mellem EU-landene, navnlig ved at gøre samarbejdet mere smidigt og effektivt. Konventionen er endnu ikke trådt i kraft.

På Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. - 16. oktober 1999 drøftede stats- og regeringscheferne tiltag med henblik på bekæmpelse af grov økonomisk kriminalitet, herunder hvidvaskning af penge og fiskal kriminalitet, jf. bl.a. konklusionernes punkt 49, 51, 52 der har følgende indhold:

"49: Grov økonomisk kriminalitet har i stigende grad skatte- og afgiftsmæssige aspekter. Det Europæiske Råd opfordrer derfor medlemsstaterne til fuldt ud at yde gensidig retshjælp i efterforskningen og retsforfølgningen af grov økonomisk kriminalitet".

"51: Hvidvaskning af penge er en meget central del af den organiserede kriminalitet. Dette fænomen bør udryddes, uanset hvor det optræder. Det Europæiske Råd er fast besluttet på at sørge for, at der tages konkrete

skridt til at opspore, indefryse, beslaglægge og konfiskere udbyttet fra strafbare forhold. "

"52: Medlemsstaterne opfordres indtrængende til fuldt ud at gennemføre bestemmelserne i hvidvaskningsdirektivet, Strasbourg-konventionen af 1990 og Den Finansielle Aktionsgruppes (FATF) henstillinger, også i alle deres afhængige territorier."

På baggrund af konklusionerne fra Tampere-mødet har det franske formandskab under henvisning til TEU artikel 34, stk. 2, fremsat et forslag til en konvention om forbedring af gensidig retshjælp i straffesager, navnlig for så vidt angår bekæmpelse af organiseret kriminalitet, hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold og økonomisk kriminalitet.

Det forventes, at konventionsudkastet vil blive præsenteret på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000 med henblik på, at Rådet kan drøfte hovedlinierne i konventionsudkastet.

2. Indhold

Retsgrundlaget for konventionsudkastet er TEU artikel 34, stk. 2.

Efter artikel 1 er konventionens formål at supplere bestemmelserne og lette anvendelsen mellem EU-landene af bl.a. Europarådets konvention om gensidig retshjælp (1959-konventionen), konventionen om gensidig retshjælp mellem EU's medlemslande (2000-konventionen), Schengen-konventionen samt Europarådets konvention af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold (Hvidvaskkonventionen).

Artikel 2 indebærer, at de forbehold og erklæringer, som medlemslandene har afgivet i forhold til artikel 5 i 1959-konventionen ikke længere kan gøres gældende i forbindelse med anmodninger om gensidig bistand i straffesager mellem EU's medlemslande. Efter artikel 5 i 1959-konventionen kan landene bl.a. forbeholde sig, at retsanmodninger om ransagning eller beslaglæggelse kun skal efterkommes, når den forbrydelse, som har givet anledning til retsanmodningen, er strafbar efter såvel den anmodende som den anmodede stats lovgivning (princippet om dobbelt strafbarhed). Artikel 2 indebærer derfor, at anmodninger om gensidig retshjælp i straffesager mellem medlemslandene fremover ikke vil kunne afslås under henvisning til, at kravet om dobbelt strafbarhed ikke er opfyldt.

Som en følge af, at sådanne forbehold ikke længere skal kunne gøres gældende mellem medlemslandene, indebærer artikel 2 endvidere, at artikel 51 i Schengen-konventionen ophæves. Efter artikel 51 i Schengen-konventionen må Schengen-landene ikke stille andre betingelser for efterkommelse af retsanmodninger om ransagning og beslaglæggelse end krav om dobbelt strafbarhed, og at efterkommelsen af retsanmodningen skal være forenelig med den anmodede kontraherende parts lovgivning.

Efter artikel 3 i konventionsudkastet kan medlemslandene ikke afslå at imødekomme et andet medlemslands anmodning om retshjælp under henvisning til nationale regler om bankhemmelighed og tavshedspligt vedrørende andre forretningsmæssige aktiviteter. Medlemslandene vil dog fortsat kunne afslå at imødekomme anmodninger om retshjælp under henvisning til nationale regler om tavshedspligt mellem advokater og deres klienter.

Artikel 4, der er inspireret af artikel 8 i Hvidvaskkonventionen, indebærer, at medlemslandene skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at lette tilvejebringelse og sikring af bevismateriale vedrørende udbytte fra et strafbart forhold. Bestemmelsen omfatter oplysninger om udbyttets værdi, art, opbevaringssted, bevægelser m.v. Endvidere omfatter bestemmelsen så vidt muligt oplysninger om den person, der kan antages at skulle modtage udbyttet. Efter artikel 4 kan Rådet på forslag fra Kommissionen eller på initiativ fra et medlemsland træffe afgørelse med kvalificeret flertal om foranstaltninger, der skal lette tilvejebringelse og sikring af det nævnte bevismateriale.

Artikel 5 omhandler bistand med henblik på at fremskaffe oplysninger vedrørende bankkonti, herunder indehavere af bankkonti, og banktransaktioner. Bestemmelsen indebærer, at det anmodede medlemsland så hurtigt som muligt skal udlevere en liste over bankkonti, der har tilknytning til personer, der af det anmodende medlemsland mistænkes eller retsforfølges for et strafbart forhold. Bestemmelsen omfatter konti, som den mistænkte råder eller har rådet over, ligesom den omfatter konti, hvorfra den mistænkte har modtaget penge.

I forbindelse med efterforskning af grove former for organiseret kriminalitet eller hvidvaskning af udbyttet fra et strafbart forhold, skal det anmodede medlemsland tillige udlevere oplysninger om alle banktransaktioner, der har fundet sted på de relevante bankkonti indenfor den periode, der angives af det anmodende medlemsland. Bestemmelsen omfatter tillige udlevering af oplysninger vedrørende bankkonti, der indehaves af en juridisk person, herunder en juridisk person, hvor den mistænkte har en ledende stilling.

Artikel 6 skal sikre mere smidig kommunikation mellem medlemslandene med henblik på hurtigt at kunne iværksætte yderligere efterforskning som opfølgning på en anmodning om bistand i en straffesag. Bestemmelsen indebærer således, at det anmodede medlemsland hurtigt skal underrette det anmodende medlemsland, hvis resultatet af den gennemførte efterforskning giver anledning til at iværksætte yderligere efterforskning. Det anmodende medlemsland vil herefter kunne fremsætte en anmodning om iværksættelse af yderligere efterforskning uden på ny at fremsende de oplysninger og dokumenter, der efter de gældende regler sædvanligvis skal vedlægges en retsanmodning.

Artikel 7 omhandler anmodninger om gensidig bistand i sager af fiskal karakter. Bestemmelsen medfører, at anmodninger om gensidig retshjælp i straffesager fremover ikke kan afslås udelukkende med den begrundelse, at anmodningen vedrører overtrædelser af love om skatter og afgifter samt told og valutahandel. Bestemmelsen vil i givet fald erstatte artikel 50 i Schengen-konventionen, hvorefter konventionens parter forpligter sig til i overensstemmelse med 1959-konventionen at yde hinanden gensidig retshjælp ved overtrædelser af love og bestemmelser vedrørende punktafgifter, moms og told.

Bestemmelsen er en direkte opfølgning af punkt 49 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere. Formålet er at sikre, at de EU-lande, der i medfør af 1959-konventionen har forbeholdt sig ret til ikke at yde retshjælp i sager af fiskal karakter, fremover ikke kan påberåbe sig dette forbehold over for de øvrige medlemslande.

Efter artikel 8 kan anmodninger om retshjælp vedrørende efterforskning og retsforfølgning af sager om grov organiseret kriminalitet eller hvidvaskning af udbytte fra et strafbart forhold, kun afslås, hvis det anmodede medlemsland finder, at det vil skade fundamentale nationale interesser at imødekomme anmodningen. Et sådant afslag skal begrundes skriftligt over for det anmodende medlemsland. Hvis anmodningen opretholdes, og de berørte medlemslande ikke kan opnå enighed herom, fremsendes afslaget til Rådet til orientering med henblik på senere evaluering af konventionen. Efter anmodning fra de berørte medlemslande nedsætter Rådet senest to måneder efter underretningen om afslaget et ad hoc-udvalg, der skal formidle en mindelig løsning i sagen.

I forhold til 1959-konventionen indebærer bestemmelsen, at medlemslandene indbyrdes kun kan afslå at imødekomme en anmodning om retshjælp i en straffesag under henvisning til landets fundamentale interesser. Det bemærkes i den forbindelse, at en anmodning efter 1959-konventionen kan afslås under henvisning til landets suverænitet og sikkerhed samt almindelig retsprincipper.

Efter artikel 9 skal medlemslandene under hensyn til deres forfatningsmæssige struktur og deres nationale traditioner oprette tværfaglige integrerede grupper på nationalt plan med fokus på bekæmpelse af organiseret kriminalitet, navnlig hvidvaskning af udbytte fra et strafbart forhold. Disse grupper bør generelt have indblik i efterforskningen af straffesager i det pågældende medlemsland med det formål at bidrage til udviklingen af en national politik vedrørende bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

I artikel 10 præciseres det, at der ikke kan tages forbehold over for bestemmelserne i konventionen.

Artikel 11 - 14 omhandler en række proceduremæssige spørgsmål, herunder konventionens ikrafttræden. Artikel 13 vedrører Norges og Islands stilling, idet det anføres, at bestemmelserne i artikel 2 og 7 antages at udgøre foranstaltninger, der er Schengen-relevante, hvilket indebærer, at disse bestemmelser ligeledes vil finde anvendelse i forhold til Norge og Island.

3. Europa-Parlamentet

Konventionsudkastet er forelagt for Europa-Parlamentet, der imidlertid endnu ikke har afgivet udtalelse vedrørende forslaget.

4. Høring

Forslaget er sendt i høring hos relevante myndigheder og organisationer. Der er imidlertid endnu ikke modtaget høringssvar om forslaget.

5. Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

Udkastet til konvention har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde.

6. Subsidiaritetsprincippet.

Konventionsudkastet ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Det antages med støtte i retspraksis, at udenlandske begæringer om efterforskningskridt i Danmark, kan imødekommes, uanset om fremsættelsen og behandlingen af retsanmodninger er reguleret i en aftale, der finder anvendelse mellem Danmark og den anmodende stat. De relevante efterforskningskridt gennemføres i givet fald efter en analogi af retsplejeloven, idet en udenlandsk anmodning om efterforskning, herunder ransagning, beslaglæggelse samt edition, kan imødekommes, hvis det pågældende efterforskningskridt kunne gennemføres i forbindelse med en tilsvarende national strafferetlig efterforskning.

Danmark har i forbindelse med ratifikationen af 1959-konventionen afgivet en erklæring vedrørende artikel 5, hvorefter gennemførelse af anmodninger om efterforskningskridt, der kræver de danske domstoles medvirken, er betinget af, at forholdet er strafbart efter dansk lovgivning (krav om dobbelt strafbarhed).

Danmark har derimod ikke forbeholdt sig ret til at afslå at imødekomme anmodninger om retshjælp i relation til sager af fiskal karakter.

Der gælder endvidere ikke her i landet regler om bankhemmelighed, der såfremt retsplejelovens betingelser i øvrigt er opfyldt, forhindrer Danmark i at yde retshjælp i sager, hvor der anmodes om kontooplysninger m.v. Efter retsplejelovens § 804 kan der således som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, meddeles en person, der ikke er mistænkt, pålæg om at forevise eller udlevere genstande (edition), hvis der er grund til at antage, at en genstand, som den pågældende har rådighed over, kan tjene som bevis, bør konfiskeres eller ved lovovertrædelser er fravendt nogen, som kan kræve den tilbage.

Oplysninger vedrørende bankkonti, herunder indehaveren af kontoen samt bankindeståender m.v., opspores således her i landet ved, at det i første række i en editionskendelse pålægges Finansrådet hos sine medlemmer at undersøge, om en bestemt person, herunder en juridisk person, har en konto i en bank eller sparekasse i Danmark. Oplysninger om den konkrete konto indhentes dernæst på grundlag af en editionskendelse rettet til det pengeinstitut, hvor det er konstateret, at den sigtede/mistænkte har en konto.

Videregivelse af oplysninger til udenlandske myndigheder som led i gennemførelsen af en retsanmodning sker i overensstemmelse med dansk ret, herunder straffelovens § 152 om tavshedspligt og lov om behandling af personoplysninger.

Gennemførelsen af artikel 2 i konventionsudkastet vil i givet fald kræve lovændringer i Danmark, idet danske domstole i givet fald skal kunne afsige kendelser om tvangsindgreb, selvom det forhold, der ligger til grund for anmodningen, ikke udgør et strafbart forhold i Danmark. Herudover skønnes forslaget ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser i Danmark.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg. Forslaget samt et grundnotat om forslaget er imidlertid oversendt til Retsudvalget og Europaudvalget.

-

-

Vedrørende: Udkast til Rådets henstilling vedrørende Europols støttefunktion i forhold til fælles efterforskningshold oprettet af medlemsstaterne.

Nyt notat.

1. Baggrund.

På Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. - 16. oktober 1999 drøftede stats- og regeringscheferne bl.a. forskellige initiativer, der skal medvirke til at sikre en effektiv bekæmpelse af grov organiseret og grænseoverskridende kriminalitet.

I konklusionerne fra mødet anføres det (pkt. 43), at samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder om efterforskning af grænseoverskridende kriminalitet i medlemsstaterne bør udnyttes bedst muligt. Det Europæiske Råd opfordrer i den forbindelse til, at der snarest oprettes fælles efterforskningshold som forudsat i traktaten; i første omgang til bekæmpelse af narkotika- og menneskesmugling samt terrorisme. Samtidig lægger Det Europæiske Råd vægt på, at de regler, der skal fastlægges i den forbindelse, bør give repræsentanter for Europol mulighed for at deltage i sådanne efterforskningshold i en støttefunktion, når det er relevant.

På denne baggrund har det franske formandskab udarbejdet et udkast til Rådets henstilling vedrørende Europols deltagelse i en støttefunktion i fælles efterforskningshold oprettet af medlemsstaterne.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000 forventes Rådet at vedtage udkastet til henstilling vedrørende Europols støttefunktion i forhold til fælles efterforskningshold oprettet af medlemsstaterne.

2. Indhold.

EU-retshjælpskonventionen, der blev undertegnet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 29. maj 2000, indeholder bl.a. bestemmelser om visse særlige former for gensidig retshjælp, herunder en bestemmelse om etablering af fælles efterforskningshold.

Bestemmelsen om fælles efterforskningshold indebærer, at to eller flere medlemsstater kan aftale at etablere et fælles efterforskningshold med det formål at koordinere efterforskning og strafforfølgning i sager, der vedrører grænseoverskridende kriminalitet. Bestemmelsen er fakultativ, hvorfor medlemsstaterne ikke er forpligtede til at nedsætte eller deltage i et fælles efterforskningshold.

Det er hensigten, at et fælles efterforskningshold navnlig kan etableres, når efterforskningen i en straffesag eller et straffesagskompleks viser, at der er behov for efterforskning i flere medlemsstater. Efterforskningsholdene kan - afhængig af national lovgivning og det konkrete behov - bestå af polititjenestemænd, anklagere, undersøgelsesdommere samt repræsentanter for internationale organisationer, f.eks. Europol eller OLAF.

Et efterforskningshold skal ledes af en repræsentant fra de kompetente myndigheder i det land, hvor holdet er etableret, og holdet skal følge national lovgivning i dette land. Efterforskningsholdet har ikke selvstændigt udøvende beføjelser, men de udpegede medlemmer af efterforskningsholdet, herunder de udenlandske medlemmer, har ret til at være til stede i forbindelse med efterforskningen.

I udkastet til henstilling vedrørende Europols støttefunktion i forhold til fælles efterforskningshold oprettet af medlemsstaterne er det forudset, at Europol vil have mulighed for at yde støtte til fælles efterforskningshold i overensstemmelse med Europol-konventionen og national ret. I den forbindelse henstilles det til medlemsstaterne, at de udnytter Europols muligheder for at udøve denne støttefunktion. Støttefunktionen vil finde sted via de nationale Europol-enheder.

Det henstilles endvidere, at Europol til brug for fælles efterforskningshold yder støtte til analyse af de strafbare forhold i overensstemmelse med Europol-konventionens bestemmelser herom.

Udveksling af oplysninger mellem Europol og medlemmerne af det fælles efterforskningshold vil finde sted under iagttagelse af reglerne i Europol-konventionen og national ret.

3. Høring af Europa-Parlamentet

Forslaget har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet til udtalelse.

4. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

<DOCUMENT_START>Sagen har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

5. Subsidiaritetsprincippet.

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Forslaget har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Taskforce af europæiske politichefer.

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund.

På Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. - 16. oktober 1999 blev det besluttet, at der bør etableres en europæisk operativ taskforce af politichefer. Tampere-konklusionernes pkt. 44 har følgende indhold:

"Det Europæiske Råd opfordrer til, at der nedsættes en operativ taskforce af politichefer, der i samarbejde med Europol kan udveksle erfaringer, oplysninger om bedste praksis og information om aktuelle tendenser i grænseoverskridende kriminalitet og medvirke til planlægningen af operative aktioner."

Formandskabet afholdt på denne baggrund et møde den 6. - 8. april 2000 i Lissabon med deltagelse af de europæiske politichefer. Formålet med det uformelle møde var at overveje mulighederne for etablering af den operative taskforce. Europol og Kommissionen var ligeledes inviteret til at deltage i mødet.

På mødet den 6. - 8. april 2000 var der generel enighed om, at en operativ taskforce af europæiske politichefer ikke skal erstatte eksisterende strukturer og organer, som f.eks. Europol.

Der blev på mødet opnået enighed om, at der bør afholdes et uformelt møde blandt de europæiske politichefer under hvert formandskab, hvor konkrete emner af fælles interesse vil kunne drøftes. De europæiske politichefer vil hermed kunne bidrage til fastlæggelsen af fælles strategier m.v.

De europæiske politichefer var endvidere enige om, at kandidatlandene bør få mulighed for at deltage i politichefernes møder.

Det franske formandskab har afholdt et nyt møde for de europæiske politichefer. Mødet fandt sted i Paris den 14. - 15. september 2000.

Det forventes, at formandskabet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000 vil orientere om de europæiske politichefers møde.

2. Indhold.

På mødet den 14. - 15. september 2000 blev de europæiske politichefer enige om, at mødet var et uformelt møde, der skulle følge op på drøftelserne i Rådet om etableringen af den europæiske operative taskforce af politichefer som forudsat i Tampere-konklusionerne.

Herudover drøftede de europæiske politichefer nogle konkrete emner af fælles interesse.

De europæiske politichefer drøftede bl.a. bekæmpelsen af falskmøntneri, herunder især Europols rolle i forbindelse med bekæmpelsen af forfalskning af euroen. Politicheferne blev på mødet endvidere enige om, at der bør udpeges politiekspertes i medlemslandene, der kan fungere som kontaktpunkter i forbindelse med politisamarbejdet om bekæmpelsen af falskmøntneri i EU.

De europæiske politichefer drøftede endvidere bekæmpelsen af menneskesmugling, herunder Europols deltagelse i fælles efterforskningshold oprettet af medlemsstaterne. Politicheferne blev på mødet enige om, at politisamarbejdet i EU bør styrkes på dette område, og at der i den forbindelse bør etableres et netværk mellem politimyndighederne i medlemslandene til bekæmpelsen af organiseret menneskesmugling.

Herudover drøftede de europæiske politichefer de enkelte medlemslandes erfaringer med nærpoltiordninger. Politicheferne blev på mødet enige om, at politimyndighederne i EU med fordel vil kunne udveksle erfaringer om nærpoltiordninger i medlemslandene, og at der bør afholdes kurser for polititjenestemænd vedrørende nærpoltiordninger.

3. Europa-Parlamentet.

Sagen har ikke været forelagt Europa-Parlamentet.

4. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

5. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Gennemførelsen af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. - 16. oktober 1999, herunder de dele af konklusionerne, der vedrører etableringen af en europæisk taskforce af politichefer, har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. oktober og den 2. december 1999. Aktuelle notater blev oversendt til udvalgene henholdt svis den 20. oktober og den 18. november 1999.

Herudover har sagen vedrørende det europæiske politichefmøde i Lissabon den 6.-8. april 2000 været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 29. maj 2000. Et aktuelt notat blev oversendt til Folketingets Retsudvalg den 17. maj 2000 og til Folketingets Europaudvalg den 18. maj 2000.

Vedrørende: Seminar i Paris den 13. - 15. september 2000 om organiseret kriminalitet og hvidvaskning af penge.

Nyt notat.

1. Baggrund.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. - 16. oktober 1999 fremhæves behovet for at styrke indsatsen overfor hvidvaskning af penge.

Det franske formandskab afholdt på denne baggrund et seminar den 13. - 15. september 2000 om organiseret kriminalitet og hvidvaskning af penge med deltagelse af repræsentanter fra medlemslandene og kandidatlandene.

Det forventes, at det franske formandskab vil orientere om seminaret på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000.

2. Indhold.

Der foreligger ikke konklusioner fra seminaret, men det franske formandskab har tilkendegivet, at der vil blive udarbejdet en håndbog om god praksis i forbindelse med bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Håndbogen vil blive udarbejdet på baggrund af en spørgeskemaundersøgelse foretaget forud for seminaret og på baggrund af indlæggene på seminaret.

På seminaret blev en række problemstillinger vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning af penge præsenteret, herunder for så vidt angår indberetninger om mistænkelige finansielle transaktioner, Den Europæiske Central Banks rolle i forbindelse med bekæmpelsen af hvidvaskning af penge, initiativer indenfor FATF (Financial Action Task Force), Europol og Interpol samt de finansielle efterretningsenheders opgaver og samarbejde med politi myndigheder.

3. Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet ses ikke at være orienteret om seminaret.

4. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

5. Subsidiaritetsprincippet.

Sagen ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Rapport om toldaktion Money Penny.

1. Baggrund

Som et led i den intensiverede indsats mod den organiserede kriminalitet besluttede Toldsamarbejdsgruppen i marts 1999, at der for en periode gennemførtes en aktion, hvor oplysninger om grænseoverskridende pengebevægelser registreredes - aktion Moneypenny.

Formålet var at registrere de overførsler af kontante pengebeløb og andre formuegoder, såvel over de interne som over de eksterne grænser i EU, som toldmyndighederne konstaterer i forbindelse med det almindelige kontrolarbejde.

Resultaterne skulle bruges til en analyse, der kan give et billede af, om der er behov for at forbedre indsatsen mod hvidvaskning, og om det er nødvendigt med nye lovinitiativer.

Der er nu udarbejdet en rapport om resultatet af aktionen. Rapporten forventes taget til efterretning på rådsmødet den 17. oktober 2000.

2. Indholdet af rapporten

Rapporten gennemgår indledningsvis medlemslandenes retsgrundlag til at gennemføre kontrol med grænseoverskridende pengeoverførsler, idet dette er meget forskelligt fra land til land.

Efterfølgende foretages en evaluering af aktionen.

I forbindelse med aktionen blev der registreret i alt 20710 tilfælde af grænseoverskridende penge- eller formueoverførsler, svarende til en samlet værdi af 1,6 milliarder EURO. Langt de fleste af de registrerede beløb (74,5%) lå mellem 7662 og 49999 EURO, mens 4,8 % af tilfældene vedrørte beløb over 200.000 EURO.

De penge- og formueoverførsler, der blev registeret under aktionen, blev primært transporteret med fly (63,3 %). Resten fordeler sig på motorkøretøj, tog, skib og andre transportveje, såsom postforsendelser.

Som led i de godt 20000 registrerede tilfælde blev der indberettet 141, hvor der blev indledt efterforskning. Det er imidlertid ikke oplyst, om der er tale om efterforskning som kriminalsager og om udfaldet af disse efterforskninger.

I rapporten konkluderes det blandt andet, at aktion Moneypenny har givet indsigt i omfanget af kontante pengeoverførsler over de interne og eksterne grænser. Det konkluderes også, at antallet af konstaterede overførsler af kontante pengebeløb er markant større i de medlemsstater, hvor der findes lovforskrifter til gennemførelse af kontrol med kontanter, end i lande der ikke har lignende regler.

Derudover indeholder rapporten en række konklusioner i form af forslag til hvilke foranstaltninger, det på baggrund af aktionen kunne være relevant at overveje som led i indsatsen mod hvidvaskning.

3. Gældende dansk ret

I Danmark har toldmyndighederne ingen beføjelser for så vidt angår grænsekontrol af pengebevægelser mv. Den danske lov om hvidvaskning af penge håndhæves i Danmark af politimyndighederne og hvidvaskningssekretariatet varetages af Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet.

De danske toldmyndigheder har et samarbejde med politiet således, at hvis toldmyndighederne i forbindelse med det almindelige toldkontrolarbejde konstaterer, at en person har større værdier med sig, enten i form af penge, værdipapirer, diamanter eller guld, videregives oplysningerne til politiet.

4. Specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde

Rapporten har været forelagt specialudvalget for politimæssigt og strafferetligt samarbejde.

5. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for den foreliggende rapport.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Rapporten skønnes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser

Vedrørende: Udkast til rådsafgørelse om ændring af finansforordningen for SISNET.

Nyt notat.

1. Baggrund.

I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union, idet bestemmelserne vedrørende Schengen-informations-systemet (SIS) fik retsgrundlag i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92-119). Schengen-informationssystemet består af en national del i hvert medlemsland (N.SIS) og en central teknisk støttefunktion (C.SIS), som er beliggende i Strasbourg.

Danmark og de øvrige nordiske lande er endnu ikke tilsluttet Schengen-informationssystemet (SIS).

En arbejdsgruppe under Rådet forbereder etableringen af et nyt kommunikationsnetværk til Schengen-informationssystemet. Dette kommunikationsnetværk kaldes SISNET. Det er hensigten, at SISNET skal anvendes dels til kommunikation mellem den centrale tekniske støttefunktion (C.SIS) og de nationale dele af Schengen-informationssystemet (N.SIS), dels til kommunikation mellem de nationale SIRENE- og VISION-kontorer. Det er i den forbindelse hensigten, at SISNET skal afløse det eksisterende SIRENE-net (fase II).

En arbejdsgruppe under Rådet gennemfører udbudsforretningen vedrørende SISNET. Det er hensigten, at SISNET skal tages i brug senest i august måned 2001.

Rådets vicegeneralsekretær er ved Rådets afgørelse af 17. december 1999 blevet bemyndiget til at indgå kontrakterne vedrørende SISNET på vegne af medlemsstaterne. De finansielle forpligtelser i henhold til disse kontrakter påhviler ikke De Europæiske Fællesskabers budget.

Rådet vedtog derfor den 27. marts 2000 en finansforordning for SISNET med specifikke regler for opstilling og gennemførelse af det budget, der er nødvendigt for at dække udgifter, der opstår i forbindelse med indgåelsen af kontrakterne vedrørende SISNET, opfyldelse af forpligtelserne i henhold til disse kontrakter efter indgåelsen, inddrivelse af bidragene fra de berørte medlemsstater samt regnskabsaflæggelse og revision af regnskaberne.

Det følger af finansforordningen for SISNET, at Danmarks bidrag til SISNET skal beregnes hvert år på grundlag af den andel, som Danmarks momsindtægt udgør af De Europæiske Fællesskabers samlede momsindtægter i det foregående regnskabsår. De enkelte lande skal indbetale 25 procent af deres respektive bidrag senest henholdsvis pr. 15. februar, 1. april, 1. juli og 1. oktober.

Formandskabet forventes i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000 at fremlægge et udkast til rådsafgørelse om ændring af finansforordningen for SISNET med henblik på at gennemføre en række mindre ændringer under hensyn til principperne for god regnskabsførelse.

Forslaget udgør en udbygning af Schengen-reglerne og hører under anvendelsesområdet for associeringsaftalen for Norge og Island. Det betyder, at afgørelsen ligeledes vil finde anvendelse i forhold til Norge og Island.

2. Indhold.

Retsgrundlaget for udkastet til rådsafgørelsen er artikel 2, stk. 1, andet afsnit, første punktum, i Schengen-protokollen, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten.

Udkastet til rådsafgørelse ændrer bestemmelserne i finansforordningen for SISNET om automatisk fremførelse til det følgende regnskabsår af bevillinger afsat til betaling, der er forfaldne pr. 31. december, således at de bringes i overensstemmelse med de gældende regnskabsprincipper inden for Den Europæiske Union.

Udkastet til rådsafgørelsen medfører endvidere, at der oprettes en særskilt bankkonto til betalinger vedrørende SISNET. Det medfører, at betalingerne fremover ikke skal indbetales på samme konto som betalingerne vedrørende Sirene-nettet (fase II) og Helpdesk.

Rådsafgørelsen får virkning på dagen for vedtagelsen og vil blive offentliggjort i EF-Tidende.

3. Europa-Parlamentet.

Udkastet til rådsafgørelse om ændring af finansforordningen for SISNET har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet til udtalelse.

4. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har ikke været forelagt for Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

6. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Udkastet til rådsafgørelse om ændring af finansforordningen for SISNET har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser. Udkastet ses ikke i sig selv at have statsfinansielle konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Vedrørende: Forslag til budget for C.SIS (anlæg og drift) for 2001.

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund.

I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev Schengen-reglerne integreret i Den Europæiske Union, idet bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) fik retsgrundlag i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet (SIS) findes i Schengen-konventionens afsnit IV (artikel 92-119). Schengen-informationssystemet består af en national del i hvert medlemsland (N.SIS) og en central teknisk støttefunktion (C.SIS), som er beliggende i Strasbourg.

Frankrig er ansvarlig for etablering og drift af C.SIS. De nærmere regler herom er fastsat i finansforordningen for C.SIS. Det følger af finansforordningen, at Rådet (Schengen-landene) fastlægger budgettet for C.SIS. Frankrig afholder de løbende etablerings- og driftsudgifter, som efterfølgende dækkes af Schengen-landene i fællesskab. Dette sker i henhold til en fordelingsnøgle, der fastlægges hvert år på grundlag af den andel, som de enkelte landes momsindtægt udgør af De Europæiske Fællesskabers samlede momsindtægter i det foregående regnskabsår, jf. Schengen-konventionens artikel 119, stk. 1.

De nordiske lande har siden den 1. januar 1997 bidraget til betaling af udgifterne forbundet med etablering og drift af C.SIS.

Danmark bidrager med ca. 2 procent.

Et forslag til anlægs- og driftsbudgettet for C.SIS i 2001 forventes fremlagt til vedtagelse på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17. oktober 2000.

2. Indhold.

Budgetforslaget vedrørende anlægsudgifter er på i alt 3.300.000 euro (svarende til ca. 24.750.000 dkr).

Budgetforslaget for 2001 er større end det tilsvarende budgetforslag for år 2000, der var på 800.000 euro (svarende til ca. 6.000.000 dkr). Forskellen på de to budgetforslag skal ses i sammenhæng med, at størstedelen af anlægsudgifterne er forbundet med det forberedende arbejde med henblik på overgangen til SISNET, der blandt andet skal erstatte det nuværende Sirene-net (2.500.000 euro svarende til ca. 18.750.000 dkr), testaktiviteter i forbindelse med de nordiske

landes tilslutning til Schengen-informationssystemet (150.000 euro svarende til ca. 1.125.000 dkr) og hensættelser til ekspertbistand i forbindelse med det indledende arbejde vedrørende SIS II (300.000 euro svarende til ca. 2.250.000 dkr).

Budgetforslaget vedrørende driften af C.SIS er på i alt 1.730.000 euro (svarende til ca. 12.975.000 dkr). Budgetforslaget for 2000 var på 1.212.000 euro (svarende til ca. 9.090.000 dkr).

Det samlede anlægs- og driftsbudget for C.SIS udgør 5.030.000 euro (svarende til ca. 37.725.000 dkr). Danmarks bidrag til budgettet for C.SIS i 2001 vil udgøre ca. 754.500 dkr.

3. Europa-Parlamentet.

Budgetforslagene vedrørende anlæg og drift af C.SIS har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

4. Subsidiaritetsprincippet.

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagerne.

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Forslaget har været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

6. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Det danske bidrag til anlæg- og drift af C.SIS betales af Rigspolitichefen og Indenrigsministeriet, og udgifterne hertil afholdes indenfor de bevillingsmæssige rammer.

Budgetforslagene vedrørende anlæg og drift af C.SIS for 2001 ses ikke udover det under punkt 2 anførte at have statsfinansielle konsekvenser.

Budgetforslaget skønnes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

Forslaget blev forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. september 2000 forelagt for Folketingets Retsudvalg eller Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg. Et aktuelt notat om sagen blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 14. september 2000.